Kemal [illegible]
Meşrutiyet Mah. [illegible] Sok. No:34/6
ZONGULDAK

Ahmet Hamdi DİNLER

SÖMÜRÜCÜYE

YUMRUK

İŞÇİNİN SİYASİ GAZETESİ

MADEN İŞÇİSİ DİKKAT!

İKTİDAR İŞÇİLERİN HAKLI DİRENİŞİNİ KURŞUNLA KARŞILADI

işçiler, zincirlerini kırıyor

15-16 HAZİRANDA İSTANBUL-KOCAELİ SANAYİ BÖLGESİNDE TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI TARİHİNİN EN BÜYÜK GÜNLERİ YAŞANDI. 70 BİN İŞÇİ, PATRONLARI TİTRETEN ADIMLARLA, HAKLARI İÇİN YÜRÜDÜLER. POLİS BARİKATLARINI AŞARAK, TANKLARIN ÜZERİNDEN ATLIYARAK, SİLAH SESLERİ ARASINDA ÖLÜMÜ GÖZE ALARAK, YİĞİTCE YÜRÜDÜLER.

30 LİRALAR NERESİ İÇİN KESİLİYOR

- 750 kuruş SENDİKA
- 750 kuruş FEDERASYON
- 750 kuruş ZONGULDAKSPOR
- 750 kuruş HAVA KUVVETLERİ

Geçen ay bütün maden işçileri kesilen 30 liralara itiraz etmişlerdir. Önce Kozlu Bölgesi işçileri bir vardiya ocaklara girmemişlerdir. Köye giden guruplu işçiler de kesintili paraları almamak için direnmişlerdir. Daha sonra aynı olaylar Gelik Bölgesinde olmuştur. Zonguldak Lavuar işçileri de kesintili paraları almamak ve işbaşı yapmamak için direnmişlerdir.

- BU KESİNTİ KANUNSUZDUR
- BU KESİNTİ SOYGUNCULUKTUR
- BU KESİNTİ İŞÇİ SINIFINA İHANETTİR
- MADEN İŞÇİSİ PARASINI KESTİRMEYECEKTİR
- KESİNTİLİ PARA ALMIYACAKTIR.

Sömürücüye YUMRUK

işçiler polis ve askeri birliklerle çatıştı

TOPLU SÖZLEŞME İMZALANDI
FAKAT, PARANIN DEĞERİ DÜŞÜRÜLDÜ
HERŞEYE ZAM GELDİ!

TOPLU SÖZLEŞME ZAMLARI NASIL ALINDI, KİM ALDI ?...

Sendika başkanı Osman İpekçi "barışçı yollarla, işveren ve hükümetle karşılıklı anlayış içinde bu zamları biz aldık" demekte ve ilâve olarak "boykot yok, işgal yok, GREV yok, YÜRÜYÜŞ yok, bütün haklarımızı barış içinde anlaşarak alacağız" demektedir.

Bu sözlerde şaşılacak bir şey yok. İşçinin haracıyla beslenen, işveren ve iktidardan yana bir sarı sendikacı ancak böyle konuşur.

FAKAT İŞİN ASLI NEDİR?

1965 de bütün maden işçilerinin direnişe geçtiği, Kozlu da iki madencinin jandarma kurşunuyla şehit edildiği olay olmasaydı,

1968 toplu sözleşme görüşmelerinde yine maden işçileri direnişe geçip, Dilaver'den hükümet önüne yürümeseydi ve sendikacılar korkudan kaçacak delik aramasaydı,

1969 ve 1970 yılı başlarında GELİK-KARADON-ASMA-KOZLU işçilerinin zaman zaman yaptıkları,

DİRENİŞ HAREKETLERİ OLMASAYDI !,

Ve hepsinden önemlisi 16. Haziran. 1970 de İstanbul da 70 bin işçi GENEL DİRENİŞ'e geçip, polis ve jandarmayla çatışıp 3 işçi şehit olduktan sonra sıkıyönetim ilân edilmeseydi,

LAVUAR İŞÇİLERİ NE DİYOR ?

Zonguldak Havzasındaki İşçiler Dördüncü dönem Toplu Sözleşmeden ne umuyordu, ne buldu?... Zam alındı alınmasına ama, İşçinin istediği zam bu muydu? Üstelik alınan ücret zamları da işçiye sorulmadan kanunsuz bir yığın kesintilere uğradı. Bu 30 liranın kesilmesi haksızlıktı. İşçiler de bunu biliyorlardı. Bunun için de çoğu bölgelerde işçiler PROTESTO'da bulundular, ücretlerini almak istemediler, geç işbaşı yaptılar.

30 LİRA AZ BİR PARA MIYDI?

Lavuar işçileri, kömürü, makinaların başında alın teriyle yıkar, temizler, pazara hazırlar. Karşılığında aldığı zam doyurmazken bir de üstelik 30 liralık fuzuli kesinti yapılınca haklı olarak protesto eder.

Lavuar'da patronların yağcısı adamlar varmış, geceleri evinde Nurculuk toplantıları yaparak, İŞÇİLERİN DEVRİMCİ GÜCÜNÜ kırmayı plânlayan Elektrik mühendisleri varmış. Ama sağlam güçlü işçiler, yarınlarını, çoluk çocuklarını yağcılıkla, nurculukla doyurmuyorlar, bakmıyorlar. 8 saat, 12-14 saat çalışarak iş güçlerini satarak hayatlarını devam ettirebiliyorlar.

Lavuardaki ve havzadaki bütün DEVRİMCİ İŞÇİLER şöyle dediler :

Bir kere toplu sözleşmeden hemen hemen hiç kazancımız olmadı. Yerüstünde asgari 6 lira dediler, biz asgarisinden vazgeçtik 5 lirayı da alamadık. Devlet zammı alanlardan aldığı zam kadar düşülüyormuş şimdi. Meselâ; iki sene evvel Zonguldak ikinci bölge ilân edilince asgari ücret 18 lira oldu. O zaman bizim yövmiyemiz 16 lira ise 2 lira zam verildi. Şimdi o para kesiliyor Biz 6 lira değil 4 lira zam almış olduk. Üstelik gurup zammı da alamıyoruz.

Patronların iktidarına karşı sendikanın gücünü gösteremeyen bir sarı sendikacı ancak bunu yapabilirdi ve yaptı. Bizim sarı sendikacıların görevi işçiyle beraber, işçi için mücadele değil de, patronlarla beraber işçiye karşı mücadele etmek.

Sendika işçinin hakkını patrona karşı koruyucu olur. Ama sendika yönetiminde patrondan yana sarı sendikacılar olursa, patronların işine yarayan paraların işçiden kesilmesine göz yumulur.

LAVUAR VE HAVZA İŞÇİLERİ SORUYORLARDI :

Sendika bizden 30 lirayı niye keser? Bize sordu mu sizden şu kadar parayı şuraya vermek için kesiyorum. diye. Bakalım biz 30 lirayı verebilecek miyiz? Bizim futbol ile ne alâkamız var-ki bizden 750 kuruş kesip Zonguldakspora verirler? O kadar istiyorlarsa kendi ceplerinden versinler. Hem sonra şu sarı sendikacıların adaletsizliğine bakın, işçilerden 30 lira kesiyorlar, işletmedeki memurlardan 10 lira.

Bu da gösteriyor: Bu sendikacılar işçiden yana değil, olamazlar da. Sendikamıza biz sahip çıkıncaya kadar bu işler düzelmeyecek.

OSMAN İPEKÇİ NE DEDİ :

24. Temmuzda Zonguldak'da işçi bayramı kutlandı. Ve bu bayramda sendika başkanı Osman İpekçi kendine yakışır bir konuşma yaptı.

Önce şunu söyliyelim ki: 24. Temmuz. işçi bayramı değil, İşveren bayramıdır. Ve böyle bayramlarda ancak İpekçi gibi sarı sendikacılar ve işveren temsilcileri konuşur. Karşılıklı birbirlerini över. Asıl İŞÇİ BAYRAMI, 1. MAYIS. İŞÇİ BAYRAMIDIR. Ve bu bayramlarda maden işçilerinin, sarı sendikacılara ve işverenlere karşı gür sesini duyurması yakındır.

Osman İpekçi 24. Temmuz. daki uydurma bayramda şunları söylemiştir:

"Görüşmelerde işveren kanadından olumlu davranışlar görüyorduk. Bu durum, benim her kongrede ifade ettiğim gibi, işçi haklarının barışçı yollardan daha iyi alınabileceği düşüncesine tamamen uygun düşüyor. Demirel hükümetinin maden işçilerinin lehindeki tutumu, Enerji Bakanının, sözleşmedeki olumlu katkıları unutulamaz. Bunlara şükranlarımı arzetmeği borç bilirim."

50 bin maden işçisinin üye bulunduğu bir sendikanın başkanı, işveren ve patronların iktidarına ancak bukadar yağ çekebilir. Adam,

DİRENİŞ HAREKETLERİ OLMASAYDI !,

Ve hepsinden önemlisi 16 Haziran 1970 de İstanbul da 70 bin işçi GENEL DİRENİŞ'e geçip, polis ve jandarmayla çatışıp 3 işçi şehit olduktan sonra sıkıyönetim ilân edilmeseydi,

BU ZAMLAR ALINIR MIYDI ?

İşçilerin bu direnişleri olmasa İpekçi ve işveren (1) ay evvelinden toplu sözleşme görüşmelerine oturulur mıydı? Maden işçisi her an harekete geçebilir korkusu olmasa, işveren bu sözleşme zamlarını verir miydi ?

KORKU DAĞLARI BEKLER.

Zamları ne İpekçi almıştır, ne de işveren ve iktidar vermiştir. Zamları MADEN İŞÇİSİ alın teriyle ve direniş gücüyle almıştır. Zamları, hiç bir haksızlığa boyun eğmiyeceğini bundan evvelki yürüyüş ve boykotlarda gösteren maden işçisi almıştır.

Patronların iktidarı, işveren ve sarı sendikacılar bunu böyle bilsinler. Ve utanmadan "zamları biz aldık" diyerek ortaya çıkmasınlar.

Sömürücüye YUMRUK

TOPLU SÖZLEŞME İMZALANDI. DEVALÜASYON YAPILDI. BEKLENEN ZAMLAR GELDİ.

İŞÇİLER, gazetemizin geçen sayısında ne demiştik? "Patronlardan yana ve İşçi düşmanı Adalet Partisinin Politikası iyice belli olmuştur.

Memleketin iktisadiyatı gittikçe bozulmaktadır. Amerika dış yardımlarını kesmiştir. Bütçe 2 milyar lira açık vermiştir. Hükümet bu açığı kapatmak için yeni vergiler getirmektedir... İşçiler, yoksul köylü ve şehirliler bu vergiler altında ezilecektir.

Fiyatların artmasından ve iktisadi hayatın bozulmasından dolayı, Türk Parasının değeri düşmüştür. Bu sebepten Hükümet **Devalüasyon** yapmak zorundadır."

İşte, dediklerimiz oldu. DEVALÜASYON yapıldı. 1 Amerikan Doları, Türk parasıyla 15 liraya alınacak. Ve piyasadaki bütün malların fiyatları artacaktır. Artmaya başladı bile Şekerin kilosuna 60 kuruş Zam yapıldı.

Böylece yövmiyelere yapılan zamlar tekrar geri alındı.

Yine İşçiler zor şartlarda, birçok haklardan yoksun çalışacaklardır.

Daha önce dedik. Yine söylüyoruz. Mesele yapılan sözleşmelerle bitmez ve bitmeyecektir.

"Dünya ve Türkiye büyük bir değişikliğe doğru gitmektedir. Bu akıntı içinde boğulmamak için BÜTÜN İŞÇİLER BİRLEŞMEK ZORUNDADIR. Gelecek baskılara karşı koyabilmek için bütün işçiler, kendi öz Partisi olan TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ içinde saf tutmak zorundadır... Ve İŞÇİLER, yoksul köylüleri yanına alarak İktidara gelmek zorundadır. S. Y.

işletmedeki memurlardan 10 lira.

Bu da gösteriyor: Bu sendikacılar işçiden yana değil, olamazlar da. Sendikamıza biz sahip çıkıncaya kadar bu işler düzelmeyecek.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ Zonguldak İl Başkanı ve Sömürücüye Yumruk'un Sorumlu Müdürü **Ahmet Hamdi Dinler** gazetenin **26** ncı sayısındaki yazılarda patronlara karşı suç işlendiği gerekçesi ile, 8.7.1970 tarihinde tutuklanmıştır.

Bunun üzerine derhal toplanan il yönetim kurulu bir basın bülteni yayınlamıştır.

Basın bülteninde, Türkiye İşçi Sınıfının mücadelesinin gelişmesi karşısında, burjuvazinin (patronların) bu mücadeleleri önlemek istediği, çeşitli baskı metodları uyguladığı belirtilerek denmiştir ki:

"... Zonguldak Maden İşçisinin potansiyelinin en yüksek olduğu ve Toplu İş Sözleşmesinin sonucunun beklendiği bu devrede İŞÇİ SINIFININ FEDAKAR VE BİLGİLİ ÖNCÜLERİ tutuklanarak İŞÇİ PARTİSİNİN ve MADEN İŞÇİLERİNİN inkilâpçı eylemleri baltalanmak istenmektedir. Elbetteki bütün bunlar T.İ.P. li devrimcileri yıldırmayacaktır.... SOSYALİST DEVRİM TARİHİNİ YAZAN İŞÇİ SINIFI BUNU BÖYLE DEMİŞTİR."

Ahmet Hamdi Dinler yapılan müracaat üzerine 6.8.1970 de tahliye edilmiştir.

sendikanın ... borç bilirim.

50 bin maden işçisinin üye bulunduğu bir sendikanın başkanı, işveren ve patronların iktidarına ancak bukadar yağ çekebilir, boyun eğebilir. Adam sanki işçinin temsilcisi değil de, işverenin ve hükûmetin temsilcisi.

Daha sonra, sözleşme yorgunluğu bahanesiyle 2 ay ücretli izine ayrılmıştır. İşçinin izin hakkını 2 gün arttırdım diye övünen bir sendikacı bir kaç bin liralık maaşıyla 60 gün ücretli izine ayrılıyor. Böylesine başka ne söylenebilir?

İŞÇİLERDEN KESİLEN ZONGULDAKSPOR AİDATI

40 bin maden işçisinden her ay 25 kuruş spor parası kesilmektedir. Böylece her ay maden işçisinden 10 bin lira haraç alınmaktadır. Bu yetmiyormuş gibi, şimdi spora 50 kuruş kesmek istemektedirler. Böylece de aylık haraçlar 10 binden 20 bine çıkmış olacaktır. 40 bin maden işçisinden 750 şer kuruştan 300 bin lira kesilmesi yetmiyormuş gibi, ayrıca her ay 20 bin lira haraç. Maden işçisi bu soygunlara göz yummıyacak ve yapılan soygunların hesabını soracaktır.

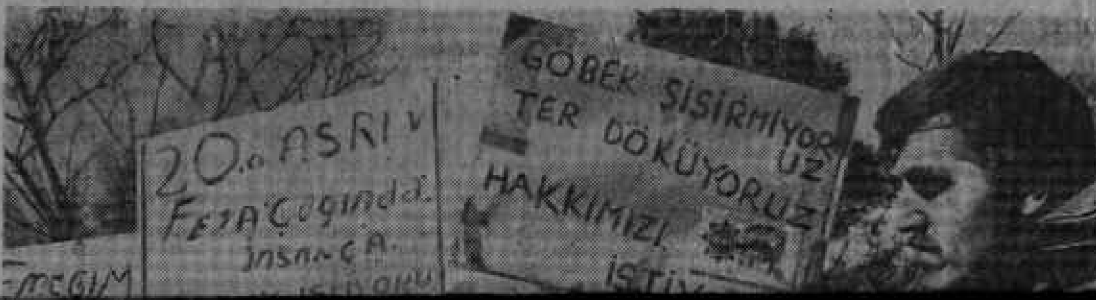
SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK. Maden işçisinin siyasi gazetesi. Sahibi: HÜSAMETTİN GÜVEN. Sorumlu müdür: A. HAMDİ DİNLER. 15 günde bir çıkar. Yıl: 3, sayı: 28. Fiyatı: 25 kuruş. İdare merkezi: TAFLAN kahvesi üstü, mektuplaşma adresi: P.K. 27 — ZONGULDAK. Baskı tarihi: 14.8 1970. Dizgi ve baskı, Baylan Basım ve Ciltevi — İzmir Cad. No 2/B Yenişehir - ANKARA

İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ DURMAYACAKTIR

TÜRK DEMİR DÖKÜM FABRİKASINDA İŞGAL

1969 yılının en şiddetli ve en güçlü işçi mücadelelerinden birini de İstanbul'da Demir Döküm Fabrikası işçileri verdi. Bu mücadelede çoluk-çocuklarıyla birlikte, patrona ve onun savunucusu polis ve jandarmaya karşı günlerce direndiler ve istedikleri hakları aldılar.

YORUM

İŞÇİLER,

Türkiye, Dünya memleketlerinin ekonomik ve siyasi sistemleri içinde yer alır. Az gelişmiş bir ülkedir. Sınıflar ve sınıflara bağlı tabakalar vardır. Yabancı sermayenin sömürü çarkı içinde nisbeten gelişmektedir.

Çalışanlar sınıfının en büyük ve önemlisi İŞÇİ SINIFI ve YOKSUL KÖYLÜLER, bir avuç İŞBİRLİKÇİ PATRONLAR SINIFI tarafından sömü-

MADEN İŞÇİSİNİN DİRENİŞLERİ

Şubat. 1968.. Maden işçisi çelik yumruğunu sıkmış, GREV diye haykırıyordu. Çünkü toplu sözleşme görüşmeleri uzamıştı. Maden işçisinin birlik gücü **Grizu** gibiydi. **Patladı.** Bu olaylardan onbir gün sonra toplu sözleşme imzalandı.

Gücünü gösteren işçi istediği zammı aldı.

Maden işçisinin patronların iktidarı tarafından sömürülmesi, sarı sendikacılar tarafından kandırılması bitmek bilmiyordu.

11. Kasım. 1969: Armutcuk ocaklarında, işçiler, sarı sendikacıların kestikleri "Grev Fonunu" protesto ettiler.

1970 GELİK: Maden işçisi ekonomik ve siyasi mücadelesinde Sendikasız olamazdı. Bunu biliyordu. Fakat sarı sendikacıların döndürdükleri dolapları da iyi biliyordu. Bunun için sendika seçimlerini protesto etti. Yiğit mücadelesini verdi. Ve maden işçileri mücadele vermekte devam edecekler.

TALİSMAN SOBA FABRİKASI İŞÇİLERİ HAKLARINI İSTİYORLAR

1970/mart-nisan ....: Türkiye'de bir şeyler değişiyor, bir şeyler oluyor. İşçilerin hedefi belli... Sıkı durun patronlar, işçinin gücü çoktur ve gerisi vardır.

SUNGURLAR KAZAN FABRİKASINDA İŞGAL

1970 yılının en önemli işçi direnişlerinden biri Sungurlar kazan fabrikasında oldu. İşçiler hiç yılmadılar. İşçinin birlik gücünün, eninde sonunda patronu yeneceğini bildiler. Kendi güçlerine inandılar. İnançlarından asla şüphe etmediler. Sungurlar direnişi işçilerin bütün isteklerinin kabul edilişiyle son buldu.

sınıflara bağlı tabakalar vardır. Yabancı sermayenin sömürü çarkı içinde nisbeten gelişmektedir.

Çalışanlar sınıfının en büyük ve önemlisi İŞÇİ SINIFI ve YOKSUL KÖYLÜLER, bir avuç İŞBİRLİKÇİ PATRONLAR SINIFI tarafından sömürülmektedir. Bunun tek sebebi de patronlar sınıfının iktidarda olmasıdır. Patron sınıfının iktidarındaki ekonomik sistem KAPİTALİZM dir.

KAPİTALİST SİSTEM, kan emici bir canavardır.

İŞÇİLER! İşte kapitalizmle mücadele örnekleri. Bu sistemle mücadele eden en büyük güç İŞÇİ SINIFI ve YOKSUL KÖYLÜLERDİR.

İŞÇİLER! Kapitalizmin zulmünü ve sömürüsünü yok etmenin yolu tektir: Bu, patron sınıfının (BURJUVAZİNİN) iktidarına son vermekten geçer.

MADENLERDE, FABRİKALARDA, Sendikalar da, caddelerde, tarlalarda, ormanlarda verilen bu mücadeleler işçilerin, yoksul köylülerin kendiliğinden olan ve teşkilâtlarıyla güçlenen hareketleridir. Ekonomiktir. Sosyal ve demokratik haklar içindir.

İşçiler ve yoksul köylüler, kendi siyasi partileri içinde verdikleri ve verecekleri bu mücadelelerle, sosyalizmi oluşturmaktadırlar.

İŞÇİLER!

Yılmadan ve sabırla devam edilmesi gereken bu sosyalist mücadele, işçi sınıfının yokedilmiyecek mücadelesidir. Patronlar sınıfına bunu böyle belletelim.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFI.

Sömürücüye YUMRUK

ler.

ÇORUM-ALPAGUT OCAKLARINDA İŞÇİ YÖNETİMİ

Linyit ocaklarında çalışan maden işçileri ücretlerini almak ve düzeni protesto etmek için işletme yönetimine el koydular. Kendi kendilerini idare edip istihsali attırdılar. Böylece işçi sınıfının yönetim gücünü gösterdiler.

ERDEMİR ve GREV

1969 Ağustos... Ereğli Demir-Çelik Fabrikasının yiğit işçileri, Amerikancı patronlarına karşı GREV yaptı. Bu grev egemen sınıfların rahatını kaçırdı. Soygun metodlarını bir kere daha su yüzüne çıkardı. Çeşitli erteleme ve baltalamalara rağmen, işçiler isteklerinin bir kısmını aldılar.

GENEL DİRENİŞ

ZAFER DEVRİMCİ İŞÇİNİNDİR

Bugün Türkiye de iki tane işçi sendikaları konfederasyon vardır: Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu **TÜRK-İŞ)** ve Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu **(DİSK).**

DİSK, Şubat. 1967 de (Maden-İş, Lâstik-İş, Basın-İş gibi) Türk-İş'ten ayrılan devrimci sendikalar tarafından kurulmuştur.

MİZDEN BAŞKA KAYBEDECEK BİR ŞEYİMİZ YOK- PATRON SALTANATINA HAYIR-SATILMIŞ TÜRK-İŞ" gibi bilinçli sloganlarla çeşitli kollardan şehrin merkezine yürüdüler. Önlerine çıkartılan polis- jandarma ve tank barikatlarını yararak ilerlediler. Direnen işçinin üzerine toplum polisi saldırtıldı. Ve üç kardeşimiz polis kurşunlarıyla şehit düştü.

DİSK kurulduktan sonra işçi sınıfının ekonomik mücadelesini patronlara karşı en güçlü şekilde yürütmüştür. Bir çok işçiler ve sendikalar Türk-İş'ten ayrılarak DİSK'e katılmışlardır. DİSK in bu mücadeleleri işçi sınıfının siyasî mücadelesinin daha etken olmasına yardım etmiştir ve edecektir.

SENDİKALAR KANUNU NEDEN DEĞİŞTİRİLDİ

Türk-İş in ihanetini gören işçiler, devrimci sendikalar (DİSK) etrafında gittikçe birleştiler. Birleştikce güçlendiler. Güçlendikçe patronlara karşı verdikleri ekonomik mücadeleleri kazanmaya başladılar. İşverenler ve patronların iktidarı bu kazançlardan ürktüler. İşçi mücadelesini ezmek, devimcileri, sendikaları yoketmek amacıyla, sendikalar kanununu değiştirmeğe karar verdiler.

GENEL DİRENİŞ BAŞLIYOR

Bu durumda, işçilerin direnmekten, kendi haklarını kendileri almak ve korumaktan başka çaresi yoktu. 274-275 sayılı (SENDİKALAR-GREV VE LOKAVT) kanunlarında değişiklik yapılmasına karşı işçiler "BİZ İŞÇİLER, AMERİKAN UŞAKLARININ VE PATRONLARIN KONFEDERASYONU O L A N TÜRK-İŞ'E ÜYE DEĞİLİZ. OLMIYACAĞIZ. BİZLERİ TÜRK-İŞ'e HARAÇ ÖDER GİBİ AİDAT ÖDEMEĞE KİMSE ZORLIYAMAZ. BUNA KARŞI ANAYASADAKİ DİRENME HAKKIMIZI KULLANACAĞIZ" dediler ve DİRENME KARARI aldılar.

SIKIYÖNETİM İLANI

İşçi sınıfının Türk tarihinde görülmemiş bu güçlü direnişinden korkan patronların iktidarı işçilerin bu direnişini "ayaklanma" sayarak sıkıyönetim ilân etti. Böylece patronlar ve onların iktidarı süngülerin arkasına saklanmıştı. Askerî birlikler şehre girdiler. Kan kokan bir sessizlik İstanbul'u kapladı. Sıkıyönetim altında işçiler işten atılıyor, hapis ediliyor, ücretleri patronlar tarafından ödenmiyor. DİSK ten ayrılmaları için işçilere baskı yapılıyor. İşçilere karakollarda baskı ve işkence yapılıyor.

TÜRK-İŞ DİRENİŞE KARŞI

Türk-İş işçilerin bu en haklı davasında, işçilerin karşısında yer aldı. Fakat Türk-İş'e bağlı sendikalardaki işçilerin de yürüyüşe ve direnişe katılmaları, işçilerin sarı sendikacıların yönetiminde olmadıklarını gösterdi. Ama **Türk-İş'in** sarı liderlerinin bu **ihaneti unutulmıyacaktır.**

İŞÇİ SINIFININ DİRENİŞİ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİNİN BÜYÜK GÜCÜNÜ BİR KERE DAHA GÖSTERMİŞTİR.

Türkiye İşçi Partisi işçilerin bu yürüyüşünün ANAYASAL bir hak yürüyüşü olduğuna inanmaktadır. TİP. üyeleri, işçi direnişine ilk andan itibaren katılmışlar, bu hak mücadelesinde işçi arkadaşlarıyle omuz omuza yürümüşlerdir. Türkiye İşçi Partisinin bütün teşkilâtları direnişin yanında yer almışlar, işçilerin büyük mücadelesini desteklemişlerdir.

DEĞİŞTİRİLEN SENDİKA KANUNUYLA PATRON SINIFI İKTİDARININ YAPMAK İSTEDİKLERİ

1 — Sendika seçme serbestliğini işçilerin elinden almaktadır.

2 — DİSK ortadan kaldırılmak istenmektedir.

3 — Türkiyedeki sendikacılığın yönetimi ve denetimi TÜRK-İŞ'in eline teslim edilmek istenmektedir.

4 — İşçiler Türk-İş'e bağlı olmadıkları halde, Türk-İş'e aidat ödemek zorunda bırakılmaktadır.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ DİYOR Kİ:

● İşçi sınıfının en büyük direnişi sırasında diğer işçi arkadaşlarıyle ve en ön saflarda yürüyen Türkiye İşçi Partisi üyesi işçilerin yanı sıra TİP Genel Merkezi sürekli olarak hareketin yanında olduğunu belirten bildiriler yayınladı. Fakat bu bildiriler egemen sınıfların borozanı olan basın ve radyo tarafından halka duyurulmadı. ●

YORUM

İŞÇİ SINIFININ KANIYLA KAZANDIĞI HAKLARI YOK ETMEĞE KİMSENİN GÜCÜ YETMİYECEKTİR.

Egemen sınıflar (BURJUVAZİ) bir müddettir Türkiyedeki işçi hareketlerinden rahatsız olmaktadır. İşçi haklarının tanınmasından ve kullanılır hale gelmesinden şikâyetçidir. Patronlara göre, Türkiye de sermaye birikimi istedikleri süratle olamamaktadır. Buna sebep de **İŞÇİLERE** verilmiş olan **SENDİKA** ve **GREV** haklarını göstermektedirler. Bu duruma bir çare olarak da **İŞÇİ MÜCADELELERİNİ** kontrol altına almayı tasarladılar.

Ancak, işçi mücadelesini açıkca ve toptan baskı altına alamıyacağını bilen burjuvazi (PATRONLAR SINIFI) bu baskı için dolambaçlı yollar denemek kararını vermiştir. Sendikaları kapatıp, toplu sözleşme ve grev haklarını kanûn dışı etmek, bugün Türkiye'de mümkün değildir. Fakat sendikaların hepsini sarı sendika haline getirerek tamamen patronların işine yarar teşkilât durumuna sokmak imkânı vardır. Bu iş için de **TÜRK-İŞ** biçilmiş kaftandır. Türk-İş'in ihanet içindeki yöneticileri de böyle bir görevi seve seve kabül etmişlerdir.

çaresi yoktu. 274-275 sayılı (SENDİKALAR-GREV VE LOKAVT) kanunlarında değişiklik yapılmasına karşı işçiler "BİZ İŞÇİLER, AMERİKAN UŞAKLARININ VE PATRONLARIN KONFEDERASYONU O L A N TÜRK-İŞ'E ÜYE DEĞİLİZ. OLMIYACAĞIZ. BİZLERİ TÜRK-İŞ'e HARAÇ ÖDER GİBİ AİDAT ÖDEMEĞE KİMSE ZORLIYAMAZ. BUNA KARŞI ANAYASADAKİ DİRENME HAKKIMIZI KULLANACAĞIZ" dediler ve DİRENME KARARI aldılar.

15. Haziran sabahından itibaren İstanbul ve Kocaeli çevresinde 119 fabrikada çalışmayı durdurdular. Ankara asfaltı üzerindeki fabrikaların işçileri toplu olarak İstanbul'a doğru yürüyüşe geçtiler.

16. Haziran günü "haklarını alıncaya kadar" direnmekte kararlı olan işçiler İŞÇİYİZ HAKLIYIZ-İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ- ZİNCİRLE-

İŞÇİ PARTİSİNİN BÜYÜK GÜCÜNÜ BİR KERE DAHA GÖSTERMİŞTİR.

Türkiye İşçi Partisi işçilerin bu yürüyüşünün ANAYASAL bir hak yürüyüşü olduğuna inanmaktadır. TİP. üyeleri, işçi direnişine ilk andan itibaren katılmışlar, bu hak mücadelesinde işçi arkadaşlarıyle omuz omuza yürümüşlerdir. Türkiye İşçi Partisinin bütün teşkilâtları direnişin yanında yer almışlar, işçilerin büyük mücadelesini desteklemişlerdir.

İçişleri Bakanının Türkiye İşçi Partisinin kapatılacağından söz etmesi, hep iktidarın içinde bulunduğu korku ve telâşının ifadesidir.

Fakat, işçi mücadelesine ve TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİNE karşı yürütülen bu baskı ve şiddet politikası, kimseyi yıldıramaz. Bunun karşısında mücadelemiz hızlanacak, saflarımız daha da sıklaşacaktır.

Sömürücüye YUMRUK

● İşçi sınıfının en büyük direnişi sırasında diğer işçi arkadaşlarıyle ve en ön saflarda yürüyen Türkiye İşçi Partisi üyesi işçilerin yanı sıra TİP Genel Merkezi sürekli olarak hareketin yanında olduğunu belirten bildiriler yayınladı. Fakat bu bildiriler egemen sınıfların borozanı olan basın ve radyo tarafından halka duyurulmadı. ●

DİSK'İ MEYDANA GETİREN İŞÇİ SENDİKALARININ VE İŞÇİLERİN GİRİŞTİKLERİ PROTESTO VE DİRENME HAREKETLERİNİ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ OLARAK TAMAMİYLE DESTEKLİYORUZ.

kaların hepsini sarı sendika haline getirerek tamamen patronların işine yarar teşkilât durumuna sokmak imkânı vardır. Bu iş için de TÜRK-İŞ biçilmiş kaftandır. Türk-İş'in ihanet içindeki yöneticileri de böyle bir görevi seve seve kabül etmişlerdir.

Patron iktidarının ve Türk-İş in, birlikte düzenledikleri bu oyun devrimci sendikalar Disk tarafından açığa çıkartılmıştır. Ve bütün işçiler yaptıkları büyük GENEL DİRENİŞ le, kanları pahasına kazandıkları haklarını vermiyeceklerini göstermişlerdir. İşçilerin zorlu gücü, patronların ve sarı sendikacıların oyununu bozmuştur.

İşçilerin zorlu gücünden ürken patron iktidarı Anayasaya aykırı olarak SIKIYÖNETİM ilân etmiştir.

Ve şimdi: İşçilerin, GREV-TOPLANTI-BİLDİRİ DAĞITMAK gibi Anayasal hakları ellerinden alınmaktadır. Ama Türkiye işçi sınıfı, burjuvazinin (PATRONLARIN) yaptıklarını yakından takip etmektedir. Bu günler işçi sınıfının dostu-düşmanı iyice tanıma günleridir.

Son olarak bilinen doğru şudur ki: siyasî iktidar, patron sınıfının elinde olsa dahi, İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ YOK EDİLEMEZ. Çünkü, Türkiye işçi sınıfı şu gerçekleri öğrenmiştir: Emperyalizmin boyunduruğundan, kapitalizmin sömürüsünden kurtulmanın yolu, bu uğurda mücadeleden ve "patron sınıfı iktidarına" dur demekten geçer.

Hüsamettin GÜVEN

MÜCADELE KESİN ZAFERE KADAR SÜRECEKTİR...